

IK BENEEN
GROOTARTIEST.

DAT HOEF IK U,
OP DEZE PLEK
(DENK IK) NIET
UIT TE LEGGEN.

DOLF JANSEN

in the round

Noem een (grote) zaal in Nederland en ik heb er gestaan, ik heb er opgetreden, ik heb 'm platgespeeld. Van de Bezemkast in Beusichem tot (en met) Carré, van het Vestzaktheater in Vlissingen tot (en met) het Circustheater, overal, elke keer weer, al 23 jaar lang. En dan heb ik het nog niet eens over festivals, evenementen, helikoptervluchten op Bevrijdingsdag en ontmoetingen met (nog grotere) artiesten. Soms verbaas ik mezelf, dat mag u best weten...

Nou ben ik absoluut niet iemand die opschept over zijn successen, ook al omdat ik, ergens diep verborgen in mezelf, natuurlijk heel onzeker ben. Waarom, zo hoor ik u roepen, terwijl u dit prachtige glimmende magazine tegen de borst drukt: WAAROM TOCH DOLLUF?!

Dat zal ik u uitleggen. Nu. Hier. Omdat ik, tot voor kort, nog nooit in the round had opgetreden.....in the round, ja, op een podium met publiek aan alle kanten, voor je, achter je, links en rechts en overal.... als je dat hebt gedaan, als je dat kunt, dan ben je pas echt een artiest, uitroepeten. Alle groten in het vak hebben in the round gespeeld: Madonna, Shirley Bassey, Celine Dion, de Toppers, echt iedereen...! En ik dus niet. Tot voor kort.

Op 10 februari jongstleden is echter alles veranderd, in mijn leven, mijn carrière, alles! Ik was te gast bij SAP op wellicht het meest sfeervolle bedrijventerrein van Brabant, ik mocht spreken over automatisering op een ongekend nivo (vooral voor mezelf), ik mocht directeuren en gewone mensen interviewen, ik mocht de meest sympathieke Duitser sinds mensenheugenis uitzwaaien in Oostelijke richting, ik mocht wat grapjes maken her en der, maar....maarrrrr....het allerbelangrijkste was dit: ik speelde in the round. Overal om me heen zaten en stonden wild-enthousiaste SAP'ers. De lach kwam van alle kanten. Ik was meer dan gelukkig. Dank u wel, SAP! Ik zal het, en jullie, nooit vergeten... ■